

EDIČNÍ PLÁN NAKLADATELSTVÍ MARATON 2022

www.emaraton.cz

Kyle Harper

Pád Říma

Podíl klimatických změn a epidemií na zániku římské říše

(Překlad Jan Petříček)

Pozoruhodná studie toho, jak ničivé pandemie a přírodní katastrofy zpusťily rozsáhlou římskou říši a přispěly k pádu nejmocnější civilizace starověku.

Dějepisci jsou po staletí fascinováni strmým pádem římské civilizace. Kyle Harper ve své knize poprvé klade důraz na úlohu, kterou při něm hrály klimatické změny a velké epidemie. Pomocí moderních vědeckých metod a dat z „přírodních archivů“, tedy z ledovcových jader nebo sekvenování DNA, Harper odhaluje, že osud Říma nebyl psán pouze jeho politiky, vojáky a okolními barbary, ale že k němu přispěly i sopečné erupce, sluneční cykly, klimatická nestabilita či devastující účinky rychlého šíření virů a bakterií, které umožnila pokročilá římská infrastruktura. Kolaps Říma byl totiž podle autora zejména triumfem přírody nad lidskou ctižádostí.

Ve druhém století, na vrcholu své síly, byl Řím neporazitelnou supervelmocí. O několik století později byly všechny jeho zdroje vyčerpány a říše se topila v politickém chaosu. Kniha popisuje boj Římanů s neustále se zhoršujícími výkyvy podnebí a opakovaně propukajícími epidemiemi dýmějového moru, kterým obležená říše nemohla odolávat navěky.

V Harperově břitké reflexi vztahu lidstva a planety slouží Řím jako memento toho, že dějiny naší civilizace jsou klimatickými vlivy a evolucí bakterií psány v mnohem větší míře, než si ještě dnes dokážeme přiznat.

408 str., brož., 498 Kč; 2. vyd., datum vydání: leden 2022. ISBN 978-80-88411-03-1

Kyle Harper je profesorem starověkých dějin a literatury na University of Oklahoma. Je autorem knih *Otroctví v pozdním Římě* (Slavery in the Late Roman World) a *Od studu k hříchu. Křesťanství a proměna sexuální morálky v pozdní antice* (From Shame to Sin. The Christian Transformation of Sexual Morality in Late Antiquity).

O knize mj. napsali:

Harperova studie je ukázkou neuvěřitelné erudice autora a velmi aktuálním varováním dějin před úžasnou, tísnivou silou přírody.

P. D. Smith, The Guardian

Vynikající nová kniha... [Harper] napsal podivuhodnou, odborně založenou práci, která využívá exaktní data a současné metody k objasnění záhad starověkých dějin.

Noel Lenski, Times Literary Supplement

Igor Lukeš
Dějiny a doba postfaktická
Eseje, úvahy, glosy

Igor Lukeš ve svých textech nabízí dva póly svého pohledu – historii a politiku. Studuje české dějiny 20. století s jejich katastrofami a mýty a dnešní politické problémy u nás, ve Spojených státech, Rusku a v globální rovině. Vychází z toho, že z dějin můžeme čerpat poučení. Historie se sice neopakuje, ale při dostatečně kritickém a hodnotově založeném pohledu můžeme odhalit vlastní chyby a stereotypy, nalézt paralely mezi současností a minulostí, které nejsou na první pohled zjevné. Lukeš prosazuje západní liberální hodnoty, jako je svobodomyšlnost, tolerance, úcta k pravdě, respekt k druhým, slušnost a lidskost. Varuje před počínáním těch politiků a veřejných činitelů, kteří lžou, popírají fakta a vytvářejí tak „dobu postfaktickou“.

Kniha je výběrem z autorových historických esejů, politických komentářů a úvah o současném světě z let 2004–2021. Tematicky jsou texty rozděleny do několika oblastí, v nichž autor mapuje éru Obamova a Trumpova prezidentství, putinovské Rusko, českou státnost, studenou válku, tajné služby a politické ideje. Vedle poznání a kritických postřehů přináší četba díky autorovu stylu a nasazení také značný čtenářský a emocionální zážitek.

224 str., brož., 298 Kč, 1. vyd., datum vydání: duben 2022, ISBN 978-80-88411-04-8

Igor Lukeš (1950) je profesorem historie a mezinárodních vztahů na Pardee School of Global Studies Bostonské univerzity. Zaměřuje se na dějiny a politiku střední a východní Evropy a současného Ruska. Česky vyšly jeho práce *Československo mezi Stalinem a Hitlerem*, *Benešova cesta k Mnichovu* (1999 a 2018) a *Československo nad propastí. Selhání amerických diplomatů a tajných služeb v Praze 1945–1948* (2014). Je též autorem knihy *Rudolf Slansky. His Trials and Trial* (2006) a spoluautorem publikací *The Munich Conference, 1938. Prelude to World War II* (1999), *Inside the Apparatus. Perspectives on the Soviet Union* (1990) a *Gorbachev's USSR. A System in Crisis* (1990). Narodil se v roce 1950 v Praze a vyrůstal na Letné ve stínu Stalinova pomníku. Vystudoval filozofii a anglistiku na filozofické fakultě Karlovy univerzity. V sedmdesátých letech emigroval do USA, kde po dalším studiu získal doktorát z historie mezinárodních vztahů. V roce 2012 obdržel ocenění CIA za „vynikající přínos literatuře o zpravodajství“.

Iva Tajovská

A lampa ještě hořela

Píše se rok 1972. V Pardubicích řízená detonace srovnává se zemí stovky let starý hotel Veselka. Z davu se na jeho zkázu dívá Oldřiška Jonášová, která ve stínu budovy prožila celý život – těžké dětství, nešťastnou lásku i obě světové války. Příběhy vypravěčky Oldřišky a její sestry, pro kterou se stala nechtěně pomocnicí ve zradě, mužů z rodiny, povolaných na bojiště první světové války, odvážné mladé Zdeňky, jež z lásky ukrývá odbojáře na útěku, i příběh prvního českého aviatika Jana Kašpara tvoří mozaiku individuálních osudů, podaných citlivě a bez patosu.

Iva Tajovská se ve své nové knize vrací k tématům, která jsou v jejích prózách nejsilnější – k otázce osobní odvahy v nesnadném prostředí československých legií i protinacistického odboje, ale zejména k dějinám každodennosti, k osudům a pohledům žen, které zůstávají v zázemí, bojují za obživu rodiny a čekají na muže, za které by daly život.

Román *A lampa ještě hořela* je poctou lidem zdánlivě ztraceným ve velkých dějinách, psanou nejen s obdivem vůči hrdinství a obětavosti, ale zejména s velkým pochopením pro lidská selhání.

232 str., brož., 298 Kč, 1. vyd., datum vydání: květen 2022, ISBN 978-80-88411-05-5

Iva Tajovská (1959) debutovala v roce 2006 souborem novel *Jepičí hvězdy*. Podle novely *Archiv* natočila v roce 2009 Česká televize stejnojmenný film. Následovalo sedm úspěšných románů a povídkových souborů, mezi nimi knihy *Matky matek* (2007), *Jarmark obnažených duší* (2010) nebo *Podlaha z trávy, strop z hvězd* (2016).

Ve volné trilogii *Odpust', že jsem se vrátil* (2018), *Hořící nebe* (2019) a *Než se rozdělíme* (2021) se autorka zaměřila na osudy několika rodin zmítaných tragickými či přelomovými událostmi 20. století.

Iva Tajovská čerpá z toho, co je jí blízké. Osudy jejích postav jsou silné ve své syrovosti, za nenápadnou každodenností jejich životů se skrývají skutečná lidská dramata. Autorka je podává s empatií, ale nikoliv nekriticky, a její prózy jsou proto autentické a prosté zjednodušujících zkratk.

Fitzroy Maclean

Výpravy na Východ

(Překlad Pavel Pokorný)

Poprvé česky vychází proslulé svědectví sira Fitzroye Macleana o jeho diplomatickém a vojenském působení mezi lety 1937–1945. Macleanovo dobrodružné vyprávění, podané s nezaměnitelným vtípem a osobním šarmem, posloužilo jako jeden ze vzorů pro Flemingovu sérii románů o Jamesi Bondovi.

První část se odehrává v Sovětském svazu v letech 1937–1939, kdy je Maclean na diplomatické misi v Moskvě a za značného rizika cestuje po odlehlých částech Ruska a Střední Asie nebo pozorně sleduje stalinské monstrprocesy. Druhá líčí jeho válečné působení v pouštním komandu v severní Africe, kde bojuje proti Rommelově armádě. Třetí část mapuje roky 1943–1945, kdy byl Churchillem pověřen vedením výsadku, který měl podporovat a koordinovat Titovy partyzány v Bosně a Srbsku. Maclean s Titem navázal přátelský vztah a věnuje hodně prostoru právě Titově osobě a peripetiím jeho vztahu se Spojenci – účastní se i zásadních jednání a mírových dohod.

Macleanovy paměti jsou žánrově mnohostranné – mají charakter poutavého cestopisu, dobrodružného válečného románu i pronikavých geopolitických esejů. Přinášejí zásadní svědectví o stalinismu, bojích druhé světové války, o Titovi a tehdejší situaci na Balkáně. Kniha je psána poutavým a svižným stylem a její četba přináší vedle historického poznání také mimořádný čtenářský zážitek.

424 str., brož., 498 Kč, 1. vyd., datum vydání: červen 2022, ISBN 978-80-88411-06-2

Fitzroy Maclean (1911–1996), skotský diplomat, voják, politik a spisovatel, vstoupil po studiu na univerzitě v Cambridge v roce 1933 do diplomatických služeb Spojeného království. Od roku 1934 působil na britském velvyslanectví v Paříži a tři roky poté byl vyslán do Moskvy. Na vlastní pěst procestoval celou zemi a dostal se až do Střední Asie a Afghánistánu, které tehdy platily za zcela nepřístupné cizincům. Po svém návratu podal v Londýně zprávu o Stalinových čistkách.

Po vypuknutí války v roce 1939 odešel z diplomatických služeb a přihlásil se do britské armády, účastnil se řady bojů a operací v různých částech světa a v armádě nakonec dosáhl hodnosti generálmajora. V roce 1941 získal za Konzervativní stranu křeslo v Dolní sněmovně a poslancem zůstal až do roku 1974.

V roce 1949 vydal své *Výpravy na Východ* (Eastern Approaches) a psal též o skotských dějinách. Podílel se na tvorbě televizních dokumentů a působil jako komentátor dění v Sovětském svazu. V devadesátých letech organizoval a osobně doprovázel zázemí pomoci do Bosny a Chorvatska.

Simon Sebag Montefiore (1965), autor předmluvy, je mezinárodně uznávaný historik a spisovatel, jehož díla vycházejí v osmačtyřiceti jazycích. Je nositelem řady cen a mezinárodních ocenění. Například jeho kniha *Kateřina Veliká a Potěmkin* byla zařazena do užšího výběru pro cenu Samuela Johnsona, kniha *Stalin. Na dvoře rudého cara* získala cenu BBA pro nejlepší historickou knihu roku. Český čtenář měl možnost číst i jeho další monografie – *Mladý Stalin, Jeruzalém. Dějiny svatého města* nebo *Romanovci. 1613–1918*.

O knize mj. napsali:

Na čtenáře čeká velké potěšení. Výpravy na Východ patří mezi nejlepší memoáry, jaké po druhé světové válce vyšly, a nejenže přežily zkoušku času, ale vykvetly ve věčně populární klasiku, kterou by měl znát každý. Je to nadčasové mistrovské biografické dílo. Tato kniha mi doslova změnila život.

Simon Sebag Montefiore v předmluvě knihy Výpravy na Východ

Zábavné a zásadní, předloha Jamese Bonda.

The New York Times

Jedno z nejlepších akčních vyprávění, jaké kdy kdo napsal.

Punch

Macleanovo klasické dílo nás zaujme směsicí duchaplnosti, náruživosti a důvtipu... Maclean je zábavný a všímavý mistr vytříbeného vyprávění.

Observer

Jeho poutavá kniha nám odhaluje tvrdého muže činu ... je pozoruhodná.

The Times Literary Supplement

Muž odvážného charakteru.

Winston Churchill

Honoré de Balzac

Sbohem a jiné prózy

(Překlad Jan Petříček)

V obecném povědomí zůstává Balzac často zapsán jako autor, který přes romantické začátky dospěl k realismu, ke kritickému znázornění života a mravů francouzské společnosti prvních desetiletí 19. století. V horším případě pak – v důsledku desetiletí marxistických interpretací – jako kritik buržoazní společnosti a jejích odlidštěných vztahů. Výbor osmi novel a povídek má za cíl představit Balzaca nikoli jako kritika společnosti a lidských neřestí, nýbrž jako spisovatele mnoha různých žánrových a tematických poloh.

Vojenské tematiky se chopil v novele *Sbohem*. V nesmírně působivých, takřka apokalyptických výjevech líčí katastrofu zdemoralizovaného francouzského vojska u břehu řeky Bereziny při ústupu z Ruska v listopadu 1812; v další části novely pak pozoruhodným způsobem portrétuje ženu, která v důsledku válečných útrap zešilela.

V novele *Tajnosti princezny z Cadignanu* zkušená, ba protřelá žena z vyšších kruhů, která zažila mnohé a prohýřila nejen své jmění, koketuje a manipuluje s mladým nesmělým spisovatelem tak, že ten v ní, zaslepen láskou, vidí světici, čistou a vznešenou duši, trpící obět svého okolí. Balzac zde rozehrává, jak to umí jen on, dynamiku jejich vztahu.

Fantaskno, náboženská mystika a zločin je námětem *Usmířeného Melmotha*. V co nakonec novela vyústí, zda v mravní ponaučení, ezoteriku, či pouhou taškařici, musí posoudit sám čtenář.

Ve zdánlivě naivním a romantickém hávu je napsána *Maskovaná milenka*. Autor zde však zpracovává moderní téma radikální ženské emancipace a nezávislosti – na muži, manželovi i otci svého dítěte.

Červená hospoda reprezentuje kriminální žánr. Balzac zde rozprává okolnosti brutální vraždy německého obchodníka a zabývá se problémem svědomí a morální spoluviny.

Tři kratší povídky – *Vášeň na poušti*, *Mše ateistova* a *Epizoda z doby teroru* – jsou ukázkou Balzacovy mistrovské drobnokresby při zpracování specifických témat. Kniha vychází v nových překladech – a *Epizoda z doby teroru* vůbec poprvé česky – jako čtvrtý svazek edice Světoví klasici.

328 str., váz., 398 Kč, 4. sv. edice Světoví klasici, 1. vyd., datum vydání: červen 2022, ISBN 978-80-88411-07-9

Honoré de Balzac (1799–1850) je francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Maryse Condéová

Já Tituba, černá čarodějnice ze Salemu

(Překlad Tomáš Havel)

Tituba je z dobových pramenů dochované jméno černošské otrokyně z Barbadosu, která se řízením osudu ocitla v roce 1692 v americkém Salemu. V puritánském městě vyvolá její barva kůže hrůzu a davová hysterie vyvrcholí nechvalně známými procesy proti čarodějnicím. Guadeloupská spisovatelka Maryse Condéová nechává vyprávět Titubu její příběh v dobrodružném propojení fantazie a historické látky.

Zatímco osud skutečné Tituby není znám, hrdinka Condéové v románu uniká před šibenicí a vrací se na rodný Barbados, kde právě propukají první vzpoury otroků...

V románu o putování Tituby z exotického ostrova do studeného Nového světa a zpět se Maryse Condéová dotýká témat kolonialismu, lidské svobody i údělu žen. Její historická fabulace se ale vyznačuje zejména osobitou ironií, se kterou přistupuje jak k drastickým momentům života otroků, tak nepřímo i k současným snahám o napravení křivd. Kniha byla přeložena do třinácti jazyků.

Romantická i hororová, vážná a nevážná, taková je dnes už kultovní próza autorky vyznamenané cenou Francouzské akademie i alternativní Nobelovou cenou z roku 2018. Vychází s doslovem Jovanky Šotolové.

224 str., brož., 298 Kč, 1. vyd., datum vydání: srpen 2022, ISBN 978-80-88411-08-6

Maryse Condéová (1937) se narodila v guadeloupském Pointe-à-Pitre. V šestnácti letech odjela do Paříže studovat na Lycée Fénelon a poté na Sorbonně, kde se zabývala antilskou literaturou. Se svým prvním manželem, hercem Mamadou Condém, v šedesátých letech odjela do africké Guiney, kde vyučovala francouzštinu, později žila v Ghaně a v Senegalu.

Debutovala v roce 1976 knihou *Hérémakhonon*, svébytným příběhem o návratu emigrantky do rodné Afriky. Vydala na dvacet románů, ve kterých se vrací k tématu rozporu mezi osobní zkušeností a zkušeností kolektivní, k dějinám kolonizace a otázkám emancipace. Ironicky přitom rozbíjí nejrůznější klišé, které kolem těchto témat vytvořily ideologické boje, a napíná čtenáře hrou s různými možnostmi čtení svých příběhů.

Získala literární ceny Marguerite Yourcenarové a Francouzské akademie (bronzová medaile za román *La Vie scélérate*). V USA byla v roce 1993 první ženou, která získala cenu Puterbaugh za celoživotní dílo. V roce 2018 jí byla udělena alternativní Nobelova cena. Od začátku osmdesátých let učí na předních amerických univerzitách, zejména na Kolumbijské univerzitě v New Yorku. Žije mezi Spojenými státy, Guadeloupem a Francií.

O knize mj. napsali:

Pod perem méně zručného autora by se tento stručný, silný román ... mohl stát pouhou obžalobou perverzní, zlem prodchnuté společnosti. Maryse Condéová ale uchopuje látku s vypravěčskou bravurou, silným důrazem na postavy a kousavým humorem, díky kterým vzniklo dílo velké a bohaté.

New York Times Book Review

Condéová je jednou z neplodnějších autorek karibské oblasti a možná nejsilnějším ženským hlasem současné americké prózy. Ve své interpretaci salemského čarodějnického případu propleta látku s vlastními sny a stvořila tak vynikající historickou fikci, znepokojivé a silné memento toho, jaké nebezpečí se skrývá v nesnášenlivosti vůči jinému.

Choice

Mavis Gallantová
Pozdní navrátilce
Novely a povídky
(Překlad Martin Pokorný)

Mavis Gallantová se narodila v Kanadě a žila ve Francii, kde v roce 2014 zemřela ve věku 91 let. Celý svůj život se věnovala téměř výlučně jedinému žánru, povídce, a prvním místem jejich vydání byl takřka výhradně časopis *The New Yorker*. Ve svých stručných, britkých prózách autorka skloňuje téma emigrace – vnitřní i vnější. Jelikož sama strávila většinu života mimo rodnou zemi, má pro vykořeněné a osamělé postavy svých povídek hluboké, lidské pochopení. Zároveň ale se smyslem pro zkratku a ostrou ironií prolamuje konvence a ustálené formy žánru.

Mistrovské povídky Mavis Gallantové jsou svým významem přirovnávány k dílu Čechova či Henryho Jamese a hluboce ovlivnily celou generaci autorů. Spolu s A. Munroovou je řazena k nejvýznamnějším kanadským spisovatelům 20. století. Výbor *Pozdní navrátilce* obsahuje třináct novel a povídek a vůbec poprvé představuje tuto významnou autorku českému čtenáři.

288 str., brož., 368 Kč, 1. vyd., datum vydání: srpen 2022, ISBN 978-80-88411-10-9

Mavis Gallantová (1922–2014) se narodila v Montrealu. Po krátké novinářské dráze se rozhodla opustit zemi a cestovat. Usadila se v Paříži, kde začala psát povídky pro časopis *The New Yorker*, jež jí přinesly mezinárodní uznání.

Je považována za kanonickou autorku a soubory jejích próz pravidelně vycházejí v anglickém originále i v překladech. Zároveň ale její jméno není běžně známé. Jistě k tomu přispěl fakt, že se světu prezentovala výhradně svou tvorbou a ani její deníky, zpřístupňované od roku 2012, toho o její osobě mnoho neodkryvají – nepochybně i proto, že část záznamů autorka ještě za svého života zničila. Mavis Gallantová zemřela v Paříži v roce 2014. Je autorkou více než 100 krátkých próz.

Alena Wagnerová

Překotná srdce

V nové próze Aleny Wagnerové se čtenář setkává s řadou kulturně i duchovně významných historických osobností – světícím biskupem pražským a kunsthistorikem Antonínem Podlahou, spisovatelem Karlem Krausem, básníkem Rainerem Mariou Rilke, malířem Maxem Švabinským a Johannesem a Sidonií Nádhernými. Nejde však o historický román, nýbrž o novelu v dopisech.

Zvolená forma fiktivní korespondence mezi Antonínem Podlahou, Karlem Krausem a Johannesem Nádherným autorce umožňuje zachytit vnitřní život hlavních postav, proniknout do jejich vztahů a prožívání. Stáváme se svědky jejich hledání toho, co znamená blízkost druhého člověka nebo jeho, byť dočasná, ztráta, a především různých podob vztahu mezi mužem a ženou – od duchovních sympatií a platonického sblížení přes lásku neopětovanou a zavrženou až k intenzivnímu, téměř milostnému sourozeneckému vztahu.

136 str., brož., 228 Kč, 1. vyd., datum vydání: září 2022, ISBN 978-80-88411-09-3

Alena Wagnerová (1936), spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně, kde vyrostla a na Masarykově univerzitě vystudovala biologii a pedagogiku. Od roku 1969 se charakterizuje jako Češka žijící v cizině a žije střídavě v Německu a v České republice. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy.

Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johanne (2013), pohybujícího se v okruhu Franze Kafky, a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alsasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila a v obrázkové knize pro děti *Jak Marta zkrotila draka* zpracovala provensálskou legendu, jejíž hrdinka přemohla draka písní a laskavostí. K autorčiným sociologickým textům náleží především monografie *Žena za socialismu* (2017) vydaná původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* (1991, 2021) vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Amin Maalouf

Zbloudění

(Překlad Jan Petříček)

Jedné noci v Paříži zazvoní telefon. Adam se dozví, že jeho nejbližší přítel z mládí umírá. Rozhodne se okamžitě odjet do své domoviny, které se po dlouhých dvacet pět let vyhýbal. Jako exulant žil ve Francii pohodlný život respektovaného historika – sice v cizině, ale v bezpečí. V jeho rodném Libanonu zatím zuřila občanská válka a škody, které napáchala na místní společnosti, Adama při návratu domů rychle doženou.

Každý z jeho školních přátel si v dramatické době zvolil vlastní cestu; někteří žili se zavřenýma očima, jiní se nechali unést ideologií a mají na rukou krev. Neseme za stav své země osobní odpovědnost? Je utéct lepší než se zaprodat? A jsou věci, které nemůžeme odpustit ani nejlepším přátelům?

Přední současný francouzskojazyčný spisovatel ve svém nejautobiografičtějším románu bilancuje vlastní životní rozhodnutí, uvažuje o ideálech, kompromisech, politice i lásce v době války.

344 str., brož., 448 Kč, 1. vyd., datum vydání: říjen 2022, ISBN 978-80-88411-14-7

Amin Maalouf (1949), spisovatel narozený v libanonském Bejrútu rodičům z odlišných kultur, strávil dětství v Egyptě a dospívání v jezuitské koleji. V Libanonu se prosadil jako novinář. V roce 1976, po vypuknutí občanské války, ze strachu o svou rodinu emigroval se ženou a dětmi do Paříže.

První literární úspěch zaznamenal s románem *Léon l'Africain* (Leo Africanus) v roce 1986. Svou pozici jednoho z nejznámějších a nejprekládanějších francouzsky píšících autorů stvrdil knihami *Samarcande* (Samarkand), *Les Jardins de lumière* (Zahrady světla) a *Le Rocher de Tanios* (Taniova skála). Do češtiny byl přeložen jeho historický román *Baltazarovo putování* a eseje *Nezkrotitelná planeta*.

Hrdinové Maaloufových románů jsou poutníky napříč dějinami, státy i kulturami. Autor ve svých dílech humanisticky vyzývá k tomu, aby tradice a identita jednoho nebyla stavěna na ničení tradice a identity druhého. Sám poznamenán válečnou zkušeností a emigrací nabádá zejména k úctě k bližnímu. Je nositelem Goncourtovy ceny a členem Francouzské akademie.

O knize mj. napsali:

Zbloudění je románem o hlubokém vnitřním zúčtování... Název odkazuje na odtržení od východního světa, Zbloudění je ale také bilancí všeobecné ztráty morálního kompasu.

Maya Jaggi, The Guardian

Některé romány ve vás rezonují dlouho poté, co je dočtete. Zbloudění od Amina Maaloufa je právě takovou knihou. Je spojnicí mezi Východem a Západem, mezi minulostí a přítomností, jak je dokáže popsat jen tento nositel Goncourtovy ceny.

Le Figaro

Alena Wagnerová

Literární reportáže

Alena Wagnerová se významnému žánru literární reportáže, kterému se dostává stále větší pozornosti, věnuje více než padesát let. Knižní výbor *Literární reportáže* nabízí to nejlepší z jejích textů z let 1965 až 2018.

Jeho první část obsahuje články publikované ve druhé polovině šedesátých let v časopise *Plamen*, které se týkají jak tehdejší společensko-politické situace, tak české historie 20. století. Zde vynikají mj. texty zachycující nesmírně působivé vypravování vdov, jejichž manželé a synové padli v Pražském povstání, nebo mapující názorové tříbení a vnitřní život mladých českých intelektuálů, kteří za okupace založili odbojovou organizaci Předvoj. Dalším jejím tématem jsou dramatické peripetie česko-německého soužití v Sudetech nebo kolektivizace a její sociální a kulturní důsledky, například v podobě příběhu jihočeských vesnic tzv. selského baroka.

Druhá část zahrnuje reportáže publikované později a autorka v nich mapuje místa a konkrétní lidské osudy. Konfrontuje v nich přítomnost s minulostí, například v reportážích o slovenských Košicích, Ravensbrücku, vile Tugendhat či belgických Yprách. Stranou její pozornosti nezůstalo ani to, jak se Německo vypořádávalo s tzv. uprchlickou krizí.

Texty Aleny Wagnerové jsou nesený v duchu, který je autorce hluboce vlastní – v duchu lidskosti a pochopení pro slabší, opomíjené nebo zamlčované. Autorka neuhlazuje realitu nebo historické zločiny ani neglorifikuje menšiny; ve svých textech usiluje zprostředkovat poznání, dobrat se porozumění a nalézat to, co spojuje.

256 str., brož., 348 Kč, 1. vyd., datum vydání: listopad 2022, ISBN 978-80-88411-12-3

Alena Wagnerová (1936) spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy.

Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2013), pohybujícího se v okruhu Franze Kafky, a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alsasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala cyklus povídek *Cestou životem* (2019) a v roce 2022 novelu *Překotná srdce*

Václav Polívka

Deníky 1945–1948

V roce 2012 byly v Norsku na půdě jednoho domu nalezeny dosud neznámé a nepublikované deníky Václava Polívky, později Vidara Jensena, které si psal v Československu od ledna 1945 do března 1948. Mladík pocházel ze vzdělané rodiny a spolu se svými rodiči žil v domě na Pražském hradě, miloval klasickou hudbu a sám hrál na klavír a violoncello. Zapisovat si začal jako sedmnáctiletý gymnazista a po válce pokračoval už jako student medicíny. Jeho deníky jsou cenné zejména tím, že poskytují bezprostřední a autentické svědectví o důležitých historických událostech a vůbec o společensko-politickém dění dané doby – od posledního roku okupace včetně Pražského povstání přes poválečné období, kdy společnost ještě žila v euforii z osvobození a neviděla blížící se nebezpečí, až ke komunistickému převratu v únoru 1948. Tehdy dvacetiletý Václav Polívka jasně viděl, co se ve státě děje a že vývoj směřuje ke komunistické diktatuře. Na jaře 1948 se mu podařilo uprchnout z Československa a usadit se v Norsku, kde se také oženil se svou láskou, kterou potkal během studentských cest do Dánska v letech 1946 a 1947.

Knižní výbor z rozsáhlých a pečlivých deníkových záznamů mapuje jak bohatý kulturní a osobní život mladého studenta, tak i celospolečenské nálady, politické dění a přelomové okamžiky našich dějin ve druhé polovině čtyřicátých let 20. století.

336 str., brož., 398 Kč, 1. vyd., datum vydání: prosinec 2022, ISBN 978-80-88411-13-0

Václav Polívka (1927–1971) se narodil v Praze do rodiny překladatelky a ministerského rady. Vyrůstal v Jiřské ulici na Pražském hradě. Od malička miloval klasickou hudbu a byl talentovaným klavíristou a violoncellistou. Kromě toho si také vedl podrobný deník, jehož část z let 1945–1948 objevily jeho děti na půdě rodinného domu po Polívkově smrti.

Po absolvování Vančurova gymnázia na Smíchově začal Václav Polívka studovat lékařství. Se svým nejlepším přítelem absolvoval v letech 1946 a 1947 dva letní pobyty ve Skandinávii, které ho silně ovlivnily a během nichž se seznámil se svou budoucí ženou. Když komunisté převzali v zemi moc, rozhodl se Václav Polívka pro emigraci. Na jaře 1948 si za peníze z prodaného violoncella opatřil falešný pas a vycestoval do Dánska. Později se usadil v Norsku, kde dokončil studia medicíny a působil jako lékař se specializací na plicní choroby. Emigrace ho navždy poznamenala – situaci v Československu sledoval s hořkostí i opatrnými nadějemi, které definitivně zprětrhal rok 1968. V roce 1971 Václav Polívka v pouhých čtyřiceti čtyřech letech zemřel na rakovinu.